

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 17.

Sjette Session.

Sjette Session.

10de Møde.

Lørdagen d. 14de October.
(forts.)

Valentin (fortsat): Forøvrigt vilde ogsaa jeg være enig med den ærede Folkethingemand i at det var naturliger og rigtigere, hvis Forslaget lod paa, at et Udvalg nedfattes til at undersøge, om og hvordidt o. s. v. Denne Form tilbyder sig saa naturligt for Tanken, men, naar vi nu ikke igjen skulle komme ind i en langtrukken Forhandling om Formen, saa kan det i Virkeligheden ikke stille sig anderledes end, at naar Udvalget maatte have endt sine Undersøgelser, da har den endnu ikke Besøielse til selvstændigt at træde op med Anklagemagten, da vil det endnu komme til at berøe paa en Beslutning her i Thinget, hvad der skal gøres til Gjenstand for Actionsordren, og, opfattende den saaledes, som jeg finder aldeles begrundet i Tingenes Natur, agter jeg at stemme for det af den ærede Forslagsstiller stillede Ændringsforslag.

Formanden: Ja, derom kan der naturligvis ikke være den allermindste Tvivl, naar man læser Forslaget. Der staar jo udtrykkeligt, at det Udvalg, som nedfattes, har at gjøre Forslag til en Actionsordre, men Udvalgets Forslag er jo endnu ikke Thingets Beslutning, og det bliver altsaa at behandle i Thinget. Derom kan der ikke herse nogen som helst Misforstaaelse.

Fscherning: Jeg vilde blot bemærke, at den sidste ærede Tale heelt igjennem har misforstaaet mig, thi jeg vil stemme for Forslagets første Deel; det har jeg meget tydeligt udtalt.

S. A. Hansen: Det var paa Grund af den Ytring, der nylig saaldt, at de, der vise Mistillid, skulde lade sig henrive af Strømmen, at jeg bad om Ordet. Jeg maa for mit Vedkommende protestere imod, at jeg paa nogen Maade lader mig henrive af nogen Strøm, den være usikker og utømmet eller sikker og tømmet. Jeg veed, hvor jeg gaaer, og ethvert Skridt, jeg gjør, gjør jeg kun efter moden Overveielse. Naar der er nævnt, at det er en Modesag at vise Mistillid, saa troer jeg, at navnlig jeg med Rette kan beraabe mig paa at have vist, at jeg ikke bøier mig for nogen Møde med Hensyn til at vise Mistillid. Jeg har ligesom flere andre ærede Rigsdagsmænd staaet mod dem, som tidligere viste Mistillid, jeg har staaet ligeoverfor det nuværende Ministerium og forsvaret Forslag, der være foreslagte af det nuværende Ministerium, nagtet Stemmningen ogsaa dengang storbedeels var imod det, og jeg har derved vist, at jeg ikke har betragtet det som nogen Modesag eller givet efter for Moden. Naar der er anført, at Premierministeren nylig skulde have sagt, at den saakaldte Forordning af 26de Juli ikke gjaldt for Danmark, saa kan jeg ikke troe, at den ærede Premierminister har sagt det, thi det foreligger klart, at han da vilde være i den allerstørste og bestemteste Modstrid med selve den saakaldte Forordning. Det hedder jo i Indledningen, at „Vi have besluttet nu at give en Forsamling for de Anliggender, som ere faldes for samtlige til vort Monarchie henhørende Landsdele“, og det er altsaa ogsaa for Kongeriget, thi jeg troer, det er en Landsdeel, som hører til Monarchiet. Naar det dernæst omtales i § 6, i hvilket Forhold de enkelte Landsdele skulde bidrage til Dækningen af Gældsudgifterne, saa hedder det, at der af